

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1931 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad tid för kronouppbörderna jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 6 mars 1931 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 186, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, begärt riksdagens yttrande över vid propositionen fogade förslag, dels till kungörelse om ändring i vissa delar av uppbördsreglementet den 14 december 1917 (nr 838) ävensom av de vid reglementet fogade formulär, dels ock till kungörelse om ändring i vissa delar av reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad den 1 april 1921 (nr 219) ävensom av de vid reglementet fogade formulär.

Förslagen äro införda såsom bilaga vid detta betänkande. Berörda formulär, till antalet fyra, finnas bifogade propositionen, och får utskottet beträffande innehållet i desamma hänvisa till propositionen.

Vidkommande de skäl föredragande departementschefen anført till stöd för förslaget, i den mån desamma ej här nedan återgivits, tillåter sig utskottet hänvisa till förenämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottet hava jämväl överlämnats följande i ämnet väckta motioner, nämligen:

1:o) de likalydande motionerna nr 155 i första kammaren av herr *Tjällgren* m. fl. och nr 237 i andra kammaren av herr *Edberg* m. fl., vilka motioner blivit väckta före avlåtandet till riksdagen av Kungl. Maj:ts förenämnda proposition och i vilka hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t vid fastställandet av nytt uppbördsreglemente måtte bestämma, att uppbörden av kronoskatt skall fördelas på två terminer, den första förlagd till tiden 25 november—5 december, den andra till tiden 25 april—5 maj»;

2:o) motionen nr 255 i första kammaren av herr *Björnsson*, i vilken föreslagits, »att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 ville hemställa om sådan ändring beträffande de föreslagna bestämmelserna, att skatteskyldig i stad må få rätt att verkställa inbetalning

av kronoutskylder genom insättning å vederbörande uppbördstjänstemans tjänstegirokonto»;

3:o motionen nr 256 i första kammaren av herrar *Hjalmarsson* och *Berling*, i vilken motion hemställts, »det riksdagen måtte besluta att lämna Kungl. Maj:ts proposition nr 186 med förslag till ändrad tid för kronouppbörderna utan bifall»;

4:o motionen nr 411 i andra kammaren av herr *Hällgren*, däri hemställts, »att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 angående ändrad tid för kronouppbörderna måtte besluta att bland de å kronodebetsedeln förekommande delbara utskyldstitlarna även uppföres lån ur avdiktningsslånefonden och egnahemslån»;

5:o motionen nr 412 i andra kammaren av herrar vice talmannen *Bengtsson* och *Anderson* i Råstock, i vilken motion föreslagits, »att riksdagen måtte besluta att göra det uttalandet, att sådan ändring måtte företagas i de i propositionen ifrågasatta bestämmelserna i uppbördsreglementet, att tiden för den andra kronouppbörderna bestämmes till den 25 april—5 maj»;

6:o motionen nr 416 i andra kammaren av herr *Andersson* i Falkenberg m. fl., i vilken hemställts, »att, därest riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 uttalar sig för att uppbörden av kronoutskylder skall verkställas å tvenne uppbördsterminer, riksdagen samtidigt uttalar sig för att den andra uppbördsterminen icke förläggas under tiden januari—april»; samt

7:o motionen nr 417 i andra kammaren av herr *Ericson* i Boxholm, däri hemställts, »att riksdagen, vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 186 med förslag till ändrad tid för kronouppbörderna, tar under omprövning, huruvida icke uppbörden av landstings- och vägskatten kan verkställas å andra tider än vid kronoskatteuppbörden, samt

om så kan ske kronoskatteuppbörden på landsbygden verkställas under en termin i november månad. Beträffande själva lagtexten hemställs att densamma utformas av vederbörande utskott».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionärernas yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Propositionen.

Frågan
rörande re-
formerad
skatteupp-
börd.

I propositionen har erinrats, att 1924 års uppbördssakkunniga i ett år 1929 avgivet betänkande angående rationell skatteuppbörd föreslagit en vittgående omläggning av uppbördsväsendet, men att de myndigheter, som yttrat sig över de sakkunnigas förslag, i allmänhet uttalat betänkligheter mot detsamma. Föredragande departementschefen, som funnit nämnda betänkande icke utan ytterligare utredningar och överväganden kunna läggas till grund för en reformering av uppbörds- och indriv-

ningsväsendet, har uttalat vissa synpunkter med avseende på ifrågavarande reformarbete:

»Vad beträffar den del av betänkandet, som avser införandet av skattelikvid medelst förskottsbetalningar, för anställda erlagda under obligatorisk medverkan av löngivare, torde den kritik, som i de avgivna yttrandena däröver framkommit, vara av den beskaffenhet, att ett anordnande av skatteuppbörden efter denna linje ej lär böra ifrågasättas, i varje fall icke i den omfattning, som 1924 års uppbördssakkunniga föreslagit.

I stället torde böra närmare undersökas möjligheten av skatteuppbördens anordnande medelst förskottsbetalningar utan obligatorisk medverkan av löngivare.

Föremål för ytterligare undersökningar synes vidare böra bli frågan om sammanslagning av debitering och uppbörd av statliga och kommunala utskylder och delning av denna gemensamma uppbörd å lämpligt antal terminer. Därest man vill ernå, att uppbörden avslutas under första hälften av kalenderåret nästefter taxeringsåret, lär en dylik sammanslagning dock näppeligen kunna komma till stånd utan att budgetåret för kommuner, församlingar, skoldistrikt, fattigvårdssamhällen, municipalsamhällen och tingslag samt måhända jämväl för landsting och våghållningsdistrikt omläggas till att omfatta samma tid som det statliga budgetåret eller sålunda tiden 1 juli—30 juni.

Vidare lär, i anslutning till vad riksdagen redan uttalat, frågan om civilbokföringen böra bli föremål för särskild utredning. Detsamma torde böra bli fallet beträffande frågan om ett mera rationellt ordnande av indrivningsväsendet.

Då de ytterligare utredningar och överväganden, som sålunda måste föregå framläggandet av ett enhetligt förslag i de ämnen, som 1924 års uppbördssakkunniga haft sig förelagda, måste kräva avsevärd tid, har jag ansett böra undersökas möjligheten av att inom den nuvarande organisationens ram genomföra sådana förbättringar i avseende å uppbördsväsendet, som kunna vara ägnade att tills vidare, i avbidan på en mera genomgripande reform, avhjälpa de mest kännbara bristerna i det nu tillämpade systemet.

Därvid har jag ansett böra i första hand undersökas, huruvida genom delning av kronouppbörden å lämpligt antal terminer erläggandet av de utskylder, som påföras å kronodebetsedel, må kunna underlättas.

Ytterligare ett spörsmål, som under ett fortsatt utredningsarbete torde böra bli föremål för övervägande, är möjligheten att nedbringa antalet skattetitlar och att från kronodebetsedeln avskilja vissa avgifter, som ej ha karaktär av skatter. Jag åsyftar i främsta rummet frågorna om avskaffandet av mantalspenningarna och den personliga sjukvårdavgiften samt om upphörandet av rätten för vissa försäkringsbolag att få av dem debiterade avgifter uppburna och indrivna i samband med uppbörd och indrivning av kronoskatten.

Vidare har jag för avsikt att till särskild behandling upptaga frågorna om vilka åtgärder, som kunna och böra vidtagas till uppmuntrande av den s. k. intressekontorsrörelsen samt till främjande av skattebetalning över postgiro.»

Vad angår frågan om delning av kronouppbörden har departementschefen funnit uppenbart, att det för flertalet av de skattskyldiga måste

möta stora svårigheter att på en gång verkställa den betydande utgift, som kronoskatten numera representerade, särskilt som uppbördsterminen infölle vid en tidpunkt av året, då av traditionella orsaker särskilda utgifter förekomme. En delning av kronoskatten borde därför, i synnerhet om den anordnades så, att icke någon uppbördstermin förlades till julmånaden, för de skattskyldiga innebära en påtaglig lättnad och i sin mån vara ägnad att befordra ett förbättrat uppbördsresultat. Stöd för en sådan mening kunde även hämtas i det förhållandet, att kommunerna numera nästan undantagslöst delade sin uppbörd av kommunalskatt å två eller flera stämmor. Det debiterade beloppet av egentliga kommunalutskylder hade år 1930 uppgått till 338.6 miljoner kronor. Samma år hade kronouppbördens hela debiterade belopp, såsom framginge av en vid propositionen fogad tabell, utgjort 304.5 miljoner kronor. Det syntes härav vara tydligt, att i stort sett samma behov av bekväma uppbörds-tider förefunnes med avseende å kronouppbörden som beträffande den kommunala uppbörden. Även vissa skäl, som av representanter för bankväsendet i riket anförts till förmån för ändrade tider för uppbörden av kronoutskylderna, vore värda beaktande.

Med hänsyn till den betydelse, som sålunda tillmätts frågan om delning av kronouppbörden, har denna fråga gjorts till föremål för särskild utredning inom finansdepartementet. En härvid utarbetad promemoria, över vilken åtskilliga verk och myndigheter yttrat sig, ligger till grund för de i föreliggande proposition framställda förslagen.

*Förslagets
huvudinnehåll.*

Förslaget innebär i huvudsak följande. Kronouppbörden uppdelas å två terminer. Under förutsättning att vad skattskyldig å kronodebetsedel påföres i statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, utjämningskatt, landstingsskatt, vägskatt och tingshusmedel uppgår till sammanlagt minst tio kronor, sker uppdelning av skatten, därvid hälften av nämnda utskyldsposters belopp förfaller till betalning under vardera uppbördsterminen. Övriga utskyldstitlar skola odelade föras till den första uppbördsterminen. Där delning ej är medgiven, skola utskylderna erläggas under första terminen. Från delning undantagna äro, oavsett det påförda beloppets storlek, sådana utskylder, som utgå på grund av taxering inom det för riket gemensamma taxeringsdistriktet. Skattskyldig äger att under den första uppbördsterminen betala jämväl vad som förfaller under den andra. Försummar skattskyldig att i behörig ordning erlägga, vad som förfallit till betalning under den första terminen, äro även de utskylder, som skolat gäldas under den andra terminen omedelbart förfallna till betalning. Första uppbördsterminen å landsbygden skall infalla 10—20 november. Första uppbördsstämman skall förläggas i städer utom Stockholm till perioden 5—20 november och i Stockholm vara avslutad den 20 november. Till underlättande av debiteringsförrättarnas arbete har den tid, inom vilken debetsedlarna skola vara utsända före uppbör-

den, minskats från tio till sju dagar. Tiden för den andra uppbörden har föreslagits till 1—10 februari året efter taxeringsåret. För Stockholm skulle gälla att uppbörden skall vara avslutad den 10 februari.

Det har ansetts angeläget, att uppbördsboken erhåller en praktisk uppställning, så att debiteringsförrättarens arbete ej försvåras utöver vad som kan anses oundvikligt. I sådant syfte hava i formulären till uppbördsbok de delbara och icke delbara utskyldstitlarna hänförs till särskilda grupper. I de fall, då delning skall ske, behöver blott summan av de delbara titlarna halveras. Debetsedeln förses med två postanvisningsblanketter, en för varje uppbörd.

Vad angår kostnaderna för kronouppbördens delning har någon exakt beräkning icke kunnat verkställas rörande den merkostnad, som på grund därav kan uppkomma i form av höjd ersättning åt postverket. I propositionen har dock förutsatts, att merkostnaden icke kan bli av den storlek, att höjning av det under sjätte huvudtiteln upptagna förslagsanslaget till postavgifter för tjänstebrev och dylika försändelser, vilket i årets riksstat upptagits till 4,500,000 kronor, på grund av nu förevarande förslag skulle behöva ifrågakomma.

Enligt från länsstyrelserna inkomna uppgifter skulle sammanlagda kostnaderna utgöra för länsstyrelserna 34,000 kronor och för magistratsstäderna 143,000 kronor, vilka kostnader avse utgifter för personal, lokalhyra och annonser m. m. Enär de beräknade utgifterna för magistratsstäderna sinsemellan företett betydande ojämnheter, har i propositionen antagits, att de för magistratsstäderna angivna kostnaderna blivit i enskilda fall beräknade något för högt och att den sammanlagda årliga kostnadsökningen för länsstyrelserna och magistratsstäderna icke skall överstiga 150,000 kronor.

Då reformen icke är avsedd att träda i kraft förrän under hösten 1932, hava icke erfordrats särskilda anslagsäskanden i den riksstat, som föreslagits 1931 års riksdag.

Med avseende å frågan *vilka uppbördstitlar, som böra delas å uppbördsterminerna*, har i flera över nämnda promemoria avgivna yttranden förordats, att delning skulle äga rum beträffande i kronodebetsedeln uppförda annuiteter å egnahemslån och avdikningslån. Gentemot detta förslag har föredragande departementschefen anfört, att det väl måste anses behjärtansvärt att underlätta likviden av dessa lån. De hade emellertid helt annan karaktär än vanliga skatter. Annuiteterna å egnahemslån vore i verkligheten köpeskillingslikvider och annuiteterna å avdikningslån kunde anses till sin art därmed jämförliga. De förra annuiteterna förekommo dessutom blott i ett mindre antal av länen å kronodebetsedel. I de övriga länen erlades dessa likvider medelst postanvisning, över postgiro eller på annat sätt. Under sådana förhållanden och då de delbara titlarnas antal måste såvitt möjligt begränsas, hade

*Särskilda
frågor.*

departementschefen icke ansett sig böra biträda de framställda yrkandena om delning av omförmälda låneannuiteter.

Beträffande *den gräns, som bör bestämmas för utskyldernas delbarhet*, har departementschefen anfört bland annat följande. Med den enligt propositionen föreslagna begränsningen kunde av de undersökningar, som verkstälts inom finansdepartementet och av statistiska centralbyrån, beräknas, att omkring hälften av de skattskyldiga finge sina kronoutskylder delade. Måhända skulle likväl i hela riket ett något större antal av de skattskyldiga än hälften få skatten delad. Medeltalet för utskyldernas samlade belopp i de av statistiska centralbyrån räknade kommunerna understeg nämligen ej oväsentligt riksmedeltalet. Härvid borde dock framhållas, att riksmedeltalet starkt påverkades av vissa mycket stora skattebelopp, påförda aktiebolag och andra juridiska personer i taxeringsdistrikt, vilka icke medtagits i den föreliggande statistiken. Dennas utslag i förevarande hänseende finge därför anses jämförelsevis tillförlitligt. Därest, såsom departementschefen hoppades, de personella skatterna inom snar framtid komme att upphöra, medförde detta en väsentlig minskning av antalet skattskyldiga, vilkas skatt ej bleve föremål för delning. Det borde ock beaktas, att ett ej oväsentligt antal av de utskyldsbelopp, som enligt det i promemorian förordade förslaget skulle undantagas från delning, avsåge fastighetsskatt, påförd fastighetsägare för tomter och andra mindre fastigheter, belägna i andra kommuner än där ägaren vore mantalsskriven. Av det anförda framginge, att, därest kronoutskylderna delades efter den regel, som föreslagits i förslaget, man skulle kunna beräkna, att åtminstone hälften av de skattskyldiga komme att få sina utskylder delade på två terminer. Enär detta resultat finge anses jämförelsevis tillfredsställande och man i varje fall icke gärna kunde sätta gränsen för utskyldernas delbarhet *lägre* än vid 10 kronor, ansåge departementschefen sig böra förorda, att delning av uppbörden allenast skulle ifrågakomma, när summan av de delbara utskyldstitlarna uppginge till eller överstege 10 kronor.

Vidkommande frågan om *tiden för andra uppbörden* har styrelsen för svenska landskommunernas förbund förordat, att densamma förläggas till april samt styrelsen för svenska stadsförbundet, att denna uppbörd förläggas till maj.

Svenska landskommunernas förbund har till stöd för sitt förslag åberopat *dels* att februari allmänt är uppbördsmånad för kommunalutskylder inom landskommunerna *dels* att, därest första uppbörden för kommunalutskylder bleve framflyttad till mars, svårigheter uppkomme för kommunerna att reda sig utan upptagande av lån *dels* ock att ett förläggande av första kommunaluppbörden till mars, sannolikt komme att giva ett sämre resultat, på grund av att kronouppbörd hållits månaden före. Skattebetalarna komme också att ansträngas hårt genom att så gott som vid årets början två skattemånader inträffade.

Svenska stadsförbundet har framhållit, att särskilt de smärre städerna med hänsyn till behovet av rörelsemedel behövde hålla kommunaluppbörd i februari och att ett förläggande av andra kronouppbörden till februari skulle medföra ett försämrat uppbördsresultat för städer, vilka av uppbördstekniska skäl hade sin första kommunaluppbörd i mars.

Föredragande departementschefen har i detta ämne anfört följande:

»Valet av tidpunkt för den andra kronouppbördsterminen är onekligen förenat med vanskligheter. Att så är fallet beror i första hand därpå, att uppbörden av kommunalutskylder är helt skild från kronouppbörden. Kommunerna hava hittills haft full frihet att bestämma antalet kommunaluppbördstämmer och tiderna för dessa stämmer efter lokala hänsyn. Kommunaluppbördsstämmer förekomma ock, såsom den vid promemorian fogade tabell 6 utvisar, under en var av månaderna februari—oktober. Det kan under sådana förhållanden icke undvikas, att en andra kronouppbördstermin kommer att i ett större eller mindre antal kommuner helt eller delvis sammanfalla med eller i allt fall i tiden ligga jämförelsevis nära intill nu gällande tid för kommunaluppbördsstämma.

I åtskilliga yttranden har *maj* förklarats vara den mest lämpliga eller, ur kommunal synpunkt, minst olämpliga tiden för andra kronouppbörden. De skäl, som av svenska stadsförbundet och svenska landskommunernas förbund anförts till stöd för en till maj förlagd kronouppbördstermin och som gå ut på att för kommunerna helt reservera de två månader, som anses ur uppbördssynpunkt förmånligast, nämligen februari och mars, kan jag icke godkänna. För närvarande är staten hänvisad att hålla sin uppbörd så sent som i slutet av budgetårets femte månad och i början av den sjätte. En delning, som skulle medföra, att halva statskatten inflyter först under budgetårets elfte månad, måste anses olämplig redan ur den synpunkten, att statens inkomster böra fördelas någorlunda jämnt över budgetåret. En kommun, som bleve hänvisad att hålla sin uppbörd under den femte och den elfte månaden av det kommunala uppbördsåret, d. v. s. i maj och november, skulle säkerligen icke utan skäl finna sina intressen eftersatta. Även för landstingen, som hava sin ekonomi inställd efter den nuvarande ordningen, skulle, såsom landstingsförbundets styrelse framhållit, kronouppbörd i maj medföra kännbar olägenhet. Ett annat skäl emot förläggandet av den andra kronouppbördsterminen till maj är, att tiden mellan inkomstförvärvet och skattens erläggande skulle för inemot halva kronouppbörden förlängas med mer än fem månader. En sådan förflyttning kan, i varje fall under tider, då lågkonjunktur är rådande, befaras medföra försämrat uppbördsresultat även i jämförelse med nuvarande ordning. Slutligen bör icke förbises den ränteförlust, som skulle uppstå för det allmänna. Ett tillgodoseende av statens berättigade intressen torde sålunda icke medgiva att andra uppbördsterminen förläggas så sent som till maj månad.

Att *april* icke i städerna är lämplig uppbördsmånad synes uppenbart; möjligen kunde man tänka sig att välja april såsom tid för andra kronouppbörden å landsbygden, under det att motsvarande termin i städerna hålles tidigare. Det är dock redan av praktiska skäl olämpligt att bestämma olika tider för stad och å landet; i stället torde perioderna böra så nära som möjligt sammanfalla. Härtill kommer, att uppbörd i april bleve besvärande i de s. k. fögderistäderna samt i köpingar och andra stadsliknande samhällen, där kvartalshyran har betydelse för de

skattskyldiga. För den rena landsbygden vore april säkerligen en ur vissa synpunkter ganska lämplig uppbördsmanad, ehuru även däremot kunna resas invändningar av liknande art som mot en uppbörd i maj.

Vad åter angår val mellan *februari* och *mars*, anser jag, på de i promemorian anförda skälen, att den förra månaden är att obetingat föredraga. Det är visserligen uppenbart, att en kronouppbörd i februari skulle förorsaka huvudparten av landskommunerna ävensom vissa städer olägenhet, i den mån de funne sig nödsakade att flytta sin uppbörd till början av mars. Framflyttningen kommer dock icke att omfatta någon avsevärd tid. Redan i promemorian har framhållits, hurusom det aritmetiska medeltalet av de s. k. fullmäktigekommunernas i februari infallande uppbördsdagar befunnits vara den 15 februari. Jag har svårt att tro, att en så pass obetydlig framflyttning, som det här gäller — i regel högst två eller tre veckor — skall kunna vålla någon kommun oöverkomliga kassasvårigheter. Redan enligt nuvarande ordning måste kommunerna finansiera åtminstone januari månads utgifter utan tillgång till nya skattemedel. Dessutom äga kommunerna i statsbidragen till avlöning åt lärare vid folk- och småskolor, vilka statsbidrag utbetalas förskottsvis i början av varje halvår, ett värdefullt kassaförlag. Det vill synas, som om framflyttningen av tiden för kommunaluppbörden icke skulle behöva få allt för stor omfattning; det är väsentligen de mindre landskommunerna, som nu hava den tidigaste uppbörden, under det att de större landskommunerna av uppbördstekniska skäl förlägga sin första uppbörd till mars eller senare.¹

Det måste antagas, att det icke så mycket är risken för kassabrist som fastmera fruktan för *konkurrens* med en tidigare infallande andra kronouppbörd, som orsakar det motstånd, som från de två kommunalförbunden rests mot förslaget i förevarande del. Det synes mig möjligt, att en sådan konkurrens kan få en viss inverkan på resultatet av den första kommunala uppbörden, om denna kommer mycket nära efter kronouppbörden, men farhågorna i detta avseende torde dock i det väsentliga vara ogrundade. Det har i flera yttranden över det föreliggande förslaget i annat sammanhang framhållits, att regelmässigt samma personer år efter år förekomma i restlängden. Man torde därav kunna draga den slutsatsen, att gruppen av ordentliga skattebetalare tämligen regelbundet år från år fullgör sina skattebetalningar. För denna grupp medför förslaget icke någon ökning i det samlade belopp av kronoutskylder, som skall erläggas under de månader, som föregå första kommunaluppbörden. Tvärtom underlättas likviderna av kronoutskylderna genom dessas delning på två terminer. Jag tror därför icke, att för kommunaluppbörden verkligt betydelsefulla menliga verkningar av det föreliggande förslaget äro att befara. Vad särskilt landsbygden angår, bör i detta avseende bemärkas, att årliga medeltalet kronoutskylder för varje skattskyldig på landsbygden är jämförelsevis lågt och icke under de senaste nio åren överstigit siffran för år 1930, som var 63 kronor 32 öre; — — — årsmedeltalet för kommunaluppbörden i riket år 1923, det enda år för vilket statistik föreligger, var 68 kronor 4 öre.

Kommunerna och de i kommunerna skattskyldiga måste ock antagas

¹ Enligt en av statistiska centralbyrån gjord sammanställning av uppgifter om kommunaluppbörden år 1930 i omkring 800 s. k. fullmäktigekommuner å landsbygden sträckte sig första uppbörden för 127 kommuner in i mars eller senare. Invånarantalet i dessa 127 kommuner var i medeltal 5,319.

hava sammanfallande intresse i det spörsmål, som nu är i fråga. Om en delning av kronouppbörden är en för de skattskyldiga behöfelig och nyttig reform — vilket ganska allmänt vitsordats — kan den knappast vara menlig för kommunerna som sådana. I varje fall föreligger för närvarande — därest statens intressen skola bliva behörigen tillgodosedda — näppeligen annat val än att förlägga tiden för andra kronouppbörden till februari månad.»

Angående förslagets bestämmelser rörande *restföring av oguldna utskylder* har departementschefen uttalat, att desamma kunde i enskilda fall komma att verka hårdare än som måhända vore med billighet öfverensstämmande. Särskilt syntes detta komma att bliva händelsen beträffande skattskyldig, som ägde att erlägga honom å kronodebetsedel påförda utskylder i två terminer men av glömska underlåte eller på grund av laga förfall bleve urståndsatt att inom första uppbördsterminens utgång erlägga då till betalning förfallet belopp. Enligt förslaget förfölle i dylik händelse debetsedelns hela belopp till omedelbar betalning och den skattskyldige måste tillika erlägga indrivningsavgift å hela beloppet. Det syntes ytterligare böra öfvervägas, huruvida icke skattskyldig, som vore berättigad att erlägga honom påförda kronoutskylder i två terminer men försummade att inom utgången av första uppbördsterminen erlägga vad av utskylderna å nämnda termin belöpte, borde berättigas att utan erläggande av indrivningsavgift inom viss kortare tid efter första uppbördsterminens utgång — förslagsvis sju dagar — till länsstyrelsen respektive vederbörande uppbördsman i stad inbetala debetsedelns slutsumma. Då emellertid i städerna särskild uppbörd av kronoutskylder icke för närvarande funnes anordnad under annan tid, än då uppbördsstämma påginge, syntes anordningen med betalning efter uppbördsstämmas utgång, i allt fall vad städerna anginge, icke för närvarande kunna genomföras. Emellertid kunde denna fråga lämpligen upptagas till förnyat öfvervägande i samband med frågan om åtgärder till främjande av skattebetalning över postgiro.

Av vad föredragande departementschefen anfört torde framgå, att de viktiga spörsmålen rörande förbättrad uppbörd och indrivning av utskylder komma att göras till föremål för fortsatta utredningar. Då dessa utredningar antagits kräva avsevärd tid och frågan om kronouppbördens delning på terminer synts särskilt trängande, har förevarande förslag framlagts såsom ett provisorium i avbidan på en mera genomgripande reform.

Den föreslagna ordningen beträffande kronouppbörden skulle komma att undanröja två ofta påtalade missförhållanden inom uppbördssystemet, nämligen skattebetalningens förläggande till en enda termin och dennas infallande under julmånaden, som uppenbarligen måste anses såsom en därför mindre lämplig tid. Vidare skulle en uppdelning säkerligen minska de olägenheter den nuvarande kronouppbörden föranleder riksbanken

Utskottets
yttrande.

och andra kreditinstitut. Det torde kunna antagas, att en uppdelning av kronouppbörden kommer att leda till ett förbättrat resultat av densamma, vilket i och för sig kan motivera de ökade kostnader delningen medför. Utskottet har i detta sammanhang velat erinra om, att erfarenheterna från den kommunala uppbörden givit vid handen, att de ökade kostnader och besvär flertalet kommuner iklätt sig för uppbördens delning i allmänhet uppvägs av ett genom delningen åstadkommet förbättrat uppbördsresultat. Genom kronouppbördens delning synas sålunda vissa fördelar kunna vinnas såväl för flertalet skattebetalare som för staten.

Å andra sidan synes den i propositionen föreslagna ordningen komma att föranleda åtskilliga olägenheter ej mindre för skattebetalarna än även för det allmänna. Den lättnad skattebetalaren erhåller under slutet av året uppväges i viss mån av en ökad tunga under årets första hälft. Här emot vore väl mindre att erinra, därest icke en betydande del av kommunalskatten skulle erläggas under denna tid. Kommunerna hava hittills haft full frihet att bestämma antalet kommunaluppbördsstämmor och tiderna för dessa stämmor efter lokala hänsyn. Ett förläggande av andra uppbördsstämman till första halvåret torde, även om en för kommunerna lämpligare tidpunkt för andra kronouppbörden än den i propositionen föreslagna väljes, kunna komma att vara till nackdel för dessa. Vilken tidpunkt under första halvåret än väljes för denna uppbörd, blir det säkerligen nödvändigt för många kommuner att i skattebetalarnas och det allmännas intresse vidtaga sådana omläggningar i kommunaluppbörden, att skattebetalaren icke onödigt betungas under första halvåret genom kronouppbördens förflyttande. Även för staten medför förslaget, förutom ökade uppbördskostnader, den olägenheten, att en del av utskylderna skulle komma att inflyta senare än för närvarande.

Mot förslaget att förlägga andra kronouppbörden till februari hava starka betänkligheter uttalats såväl i de uti propositionen omförmälda yttrandena av svenska landskommunernas förbund och svenska stadsförbundet samt av flera ämbetsverk som i motionerna nr 256 i första kammaren samt nr 412, 416 och 417 i andra kammaren. Av den vid propositionen såsom bilaga fogade tabell 6 framgår, att övervägande antalet landskommuner och flera städer hålla kommunal uppbörd i februari, medan flertalet städer förrätta kommunaluppbörd i mars. Därest andra terminen för kronouppbörden förlägges till februari, bleve förstnämnda kommuner nödsakade att flytta kommunaluppbörden till en senare tidpunkt. Härigenom komme ifrågavarande kommuner otvivelaktigt att förorsakas svårigheter, då de äro i behov av medel för sina löpande utgifter redan vid årets början. I vart fall torde denna kommunaluppbörd icke kunna förläggas senare än till mars månad eller månaden efter den kronouppbörd hållits. Ett så kort tidsavstånd mellan de båda uppbörds-terminerna skulle uppenbarligen ofördelaktigt påverka resultatet av upp-

börden för kommunerna, som i regel äro nödsakade att hålla sådan upp-
börd redan under februari eller mars. Det torde i detta sammanhang
böra framhållas, att gällande bestämmelser rörande indrivningsavgifters
påförande, till följd av underlåtenhet att i rätt tid erlägga utskylder, in-
nebära en direkt förmån för staten gentemot kommunerna, i det att denna
avgift utgår med 6 procent å kronoutskylder men endast med 3 procent å
kommunalutskylder. Verkningarna av denna olikhet göra sig givetvis
starkare gällande, i den mån tidsavståndet mellan statlig och kommunal
uppbörd minskas. För skattebetalaren, vilkens intressen förslaget främst
avser att tillgodose, äro olägenheterna av den föreslagna förflyttningen
av kronouppbörden till februari månad uppenbara.

Med hänsyn till vad sålunda anförts har utskottet icke ansett lämp-
ligt, att andra kronouppbörden förläggas till februari. Då utskottet haft
att taga ställning till frågan om tidpunkten för denna uppbörd, har ut-
skottet ansett sig böra förorda den i motionen nr 412 i andra kammaren
föreslagna eller tiden 25 april—5 maj. Ur synpunkten av kommunernas
intresse, vilket enligt vad ovan framhållits under alla förhållanden blir
lidande genom kronouppbördens delning, torde denna tid vara den minst
olägliga. Vad angår statsverkets intressen har departementschefen vis-
serligen framhållit det olämpliga i att omkring hälften av statsskatten
härigenom skulle inflyta först under budgetårets elfte månad, samt vi-
dare erinrat, att tiden mellan inkomstförvärvet och skattens erläggande
skulle för inemot halva kronouppbörden förlängas med över fem månader.
Dessa erinringar synas emellertid icke böra tillmätas avgörande bety-
delse. Vad särskilt den förra beträffar, torde det väl i regel knappast kom-
ma att yppa sig svårigheter för statsverket att oberoende av tiden för
andra kronouppbörden disponera erforderliga medel. Jämväl landstin-
gen och väghållningsdistrikten synas kunna anpassa sig efter de ändrade
förhållanden, kronouppbördens förläggande till maj månad komme att
medföra.

Såsom en förutsättning att ansluta sig till förslaget om kronouppbör-
dens delning har utskottet därför velat uppställa det villkoret, att andra
uppbördsterminen förläggas till maj månad. Med hänsyn till att vissa
fördelar stå att vinna genom en uppdelning av kronouppbörden, har ut-
skottet icke ansett ovan framförda betänkligheter böra föranleda försla-
gets avstyrkande, helst såsom redan anförts reformen endast är av pro-
visorisk natur i avvaktan på de längre gående omläggningar, som kunna
föranledas av de utav departementschefen omförmälda utredningarna.

Med det nu anförda har utskottet jämväl angivit sin ställning till de
likalydande motionerna nr 155 i första och nr 237 i andra kammaren
ävensom till motionerna nr 256 i första samt nr 412 och 416 i andra kam-
maren.

I motionen nr 411 i andra kammaren har föreslagits att bland de del-
bara utskyldstitlarna å kronodebetsedeln måtte uppföras annuiteter å

avdikningslån och egnahemslån. Då utskottet delar den av departementschefen uttalade meningen i denna fråga samt vid andra uppbördens förläggande till maj annuiteter å egnahemslån icke komme att, vid bifall till motionen, i sin helhet inbetalas inom nu föreskriven tid eller före mars månads utgång, har utskottet icke ansett densamma böra föranleda någon utskottets åtgärd.

Det i motionen nr 255 i första kammaren framställda förslaget, att skattskyldig även i annan stad än Stockholm måtte tillerkännas rätt att verkställa inbetalning av kronoutskylder genom insättning å vederbörande uppbördstjänstemans tjänstepostgirokonto, har utskottet ansett tjänstena beaktande. Inom ett välordnat uppbördssystem bör nämligen sättet för skattens betalande anordnas så ändamålsenligt och bekvämt som möjligt. Utskottet förutsätter emellertid, att Kungl. Maj:t, även utan direkt framställning, kommer att, innan författningsbestämmelser i ämnet utfärdas, göra frågan om sättet för skattelikvids fullgörande i städerna, exempelvis genom postgiro och medelst check, till föremål för undersökning.

Vad slutligen angår det i motionen nr 417 i andra kammaren framställda förslaget, innefattar detta ett ämne, till vilket utskottet med hänsyn till frågans omfattning icke nu kunnat intaga ställning. Denna fråga synes lämpligen böra tagas under omprövning vid den fortsatta utredningen av uppbördsväsendet.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

1) att riksdagen måtte, i anledning av ej mindre Kungl. Maj:ts proposition nr 186 än även de likalydande motionerna I: 155 av herr Tjällgren m. fl. och II: 237 av herr Edberg m. fl. ävensom motionen II: 412 av herrar vice talmannen Bengtsson och Anderson i Råstock, samt med avslag å motionerna I: 256 av herrar Hjalmarsson och Berling, II: 411 av herr Hällgren och II: 416 av herr Andersson i Falkenberg m. fl., i skriftelse till Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen vid granskning av de vid förevarande proposition nr 186 fogade förslagen till kungörelse om ändring i vissa delar av uppbördsreglementet den 14 december 1917 (nr 838) ävensom av de vid reglementet fogade formulär samt till kungörelse om ändring i vissa delar av reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad den 1 april 1921 (nr 219) ävensom av de vid reglementet fogade formulär icke funnit skäl att mot desamma göra annan erinran, än att vid delning av uppbörden utav kronoutskylder andra uppbörden bör i Stockholms stad vara avslutad den 5 maj året efter taxeringsåret och

i landet i övrigt förläggas till tiden den 25 april—den 5 maj året efter taxeringsåret; samt

2) att motionerna I: 255 av herr Björnsson och II: 417 av herr Ericson i Boxholm, i den mån desamma icke kunna anses besvarade genom vad utskottet i sitt yttrande anför, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 5 maj 1931.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge, Boman, Ericson i Obergå, Jönsson i Slätåker, Björnsson, Leander, Olsson i Ramsta,* Björklund, Olsson i Gävle, Nilsson i Hörby,* Åström, Östergren, Larsson i Örbyhus, Ericson i Boxholm, Lithander,* Andersson i Katrineholm, Anderson i Norrköping,* Larson i Tönnerså och Svedberg.

*) Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

*Bilaga.***Förslag**

till

**kungörelse om ändring i vissa delar av uppbördsreglementet
den 14 december 1917 (nr 838) ävensom av de vid
reglementet fogade formulär.**

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 1, §§ 5, 6 och 9, § 10 mom. 1 och 2, § 11 mom. 1 och 2, § 12 mom. 3 samt § 17 mom. 1 uppbördsreglementet den 14 december 1917 skola, § 3 mom. 1, §§ 5, 6 och 9 samt § 10 mom. 1 och 2 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse ävensom att de vid reglementet fogade formulär nr 1, 2 och 3 skola hava den lydelse härvid fogade bilagor utvisa:

§ 3.

Mom. 1. Å landet — — — formuläret nr 2. Vid debetsedel å utskylder, som förfalla till betalning under allmän uppbördstermin, skola, på sätt nämnda formulär utvisar, vara fogade två genom perforering fränskiljbara skattepostanvisningar, utställda å Konungens befallningshavande i länet och i erforderlig omfattning av häradsskrivaren utskrivna. Vid annan debetsedel skall vara fogad en dylik postanvisning.

Blanketter — — — häradsskrivaren.

Häradsskrivaren — — — angivas.

§ 5.

Mom. 1. Å landet skola debetsedlar å kronoutskylder, som förfalla till betalning under allmän uppbördstermin, med tillhörande skattepostanvisningar sist sju dagar före den i § 9 första stycket angivna första uppbördsterminens början med allmänna posten kostnadsfritt sändas till de skattskyldiga under adress, som i mantalslängden antecknats eller blivit hos häradsskrivaren anmäld.

Vid debetsedlarnas utsändande iakttages:

att debetsedlarna — — — adresspostanstalter;

att debetsedlar — — — sammanbuntade; samt

att debetsedlar, adresserade till avlägset belägna eller med färre postförbindelser försedda postanstalter, i den mån omständigheterna det medgiva, för postbefordran avlämnas tidigare än övriga debetsedlar.

Därest skattskyldig, som icke före första uppbördsterminens början erhållit sin debetsedel, inom fyra dagar före uppbördsterminens utgång

hos Konungens befallningshavande skriftligen anmäler, att debetsedeln ej kommit honom till handa, åligger det landskontoret att under i anmälningen uppgiven adress till den skattskyldige skyndsamt översända nytt, å debetsedelblankett utfärdat utdrag av uppbördsboken beträffande den skattskyldige jämte vidfästade skattepostanvisningar.

Om debetsedlarnas utsändande skall Konungens befallningshavande årligen i god tid före första uppbördsterminens början låta i den eller de ortstidningar, som Konungens befallningshavande äger bestämma, införa kungörelse, tillika innehållande uppmaning till de skattskyldiga att, så vitt möjligt, icke uppskjuta utskyldernas erläggande till sista dagarna av uppbördsterminen ävensom underrättelse om vad den skattskyldige har att iakttaga, för den händelse att debetsedel icke före första uppbördsterminens början kommit honom till handa.

Debetsedel med tillhörande skattepostanvisningar, som icke avhämtats å adresspostanstalten inom åtta dagar efter första uppbördsterminens början, kommer att av nämnda postanstalt omedelbart översändas till Konungens befallningshavande och att av landskontoret sändas till vederbörande landsfiskal för att vara tillgänglig vid restindrivningen.

Vad i detta mom. sägs om debetsedlar å kronoutskylder, som förfalla till betalning under allmän uppbördstermin, skall hava motsvarande tillämpning beträffande debetsedlar å kronoutskylder, som förfalla under sådan särskild uppbördstermin, varom förmäles i § 9 tredje stycket.

Mom. 2. I stad skola debetsedlar å kronoutskylder, som förfalla vid allmän uppbördsstämma, senast sju dagar före den i § 11 mom. 1 angivna första uppbördsstämmans början tillhandahållas de skattskyldiga. Debetsedlar å kronoutskylder, som förfalla vid särskild uppbördsstämma, skola såväl å landet som i stad tillhandahållas de skattskyldiga senast sju dagar före uppbördsstämmans början. Medelst — — — skattskyldiga.

I de städer — — — efterrättelse.

§ 6.

Uppbördsbok skall av häradsskrivare och magistrat till Konungens befallningshavande ingivas sex dagar före första uppbördsterminens eller första uppbördsstämmans början samt uppbördslängd å utskylder, som förfalla till betalning under särskild uppbördstermin eller vid särskild uppbördsstämma, sex dagar före sådan uppbördstermin eller uppbördsstämmans början. Uppbördsbok och uppbördslängd må ock med allmänna posten till Konungens befallningshavande så tidigt insändas, att de inom nyss nämnda tid kunna till Konungens befallningshavande inkomma. Särskild uppbördslängd — — — upprättats.

För landet — — — uppbörden (uppbördsförrättaren).

För stad — — — början.

§ 9.

Å landet försiggår den årliga allmänna uppbörden under två allmänna uppbördsterminer, den första från och med den 10 till och med den 20 november taxeringsåret, och den andra från och med den 1 till och med den 10 februari nästföljande år; dock skall, om särskilda omständigheter för någon ort därtill föranleda samt Kungl. Maj:t på framställning av Konungens befallningshavande och efter generalpoststyrelsens hörande sådant föreskriver, med erläggandet av de utskylder, som enligt nedan givna stadganden förfalla under första uppbördsterminen, anstå till andra uppbördsterminen.

Under förutsättning att vad den skattskyldige å kronodebetsedel påföres i statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, utjämningskatt, lands-tingsskatt, vägskatt och tingshusmedel uppgår till sammanlagt minst tio kronor, förfalla dessa utskylder till betalning med hälften av sina belopp under vardera uppbördsterminen. Vad eljest den skattskyldige å kronodebetsedel påföres, förfaller till betalning under första uppbördsterminen.

För erläggande — — — bestämma.

§ 10.

Mom. 1. Å landet har skattskyldig att under uppbördstermin, å vilken fast postanstalt som helst inom riket (postkontor eller poststation), med företeende av den för honom utfärdade debetsedeln jämte bifogad, för uppbördsterminen avsedd skattepostanvisning, portofritt inbetala honom påförda kronoutskylder, som förfalla till betalning under uppbördsterminen. Är skattskyldig berättigad att erlagga honom å kronodebetsedel* påförda utskylder under två terminer, äger han under första uppbördsterminen, med företeende av debetsedeln jämte för den andra uppbördsterminen avsedd skattepostanvisning, portofritt erlagga jämväl den del av kronoutskylderna, som förfaller till betalning först under andra uppbördsterminen. Inbetalningen — — — växel.

Efter det postanstalten sålunda mottagit likvid, fränkiljer och behåller postanstalten skattepostanvisning, för vilken betalning erlagts, samt återställer till den skattskyldige debetsedeln, av vederbörande posttjänsteman kvitterad och avstämplad i överensstämmelse med anvisningen å debetsedeln.

Därest — — — arbetsanställning. Skattskyldig, för vilken pensionsavgift genom särskild skattepostanvisning redan guldits, äger att under första uppbördsterminen i ett sammanhang erlagga återstoden av honom å kronodebetsedel påförda, under samma uppbördstermin eller under såväl första som andra uppbördsterminen till betalning förfallna utskylder; och åligger honom därvid att med företeende av sin debetsedel och kvitto å erlagd pensionsavgift avlämna ny skattepostanvisning å återstående belopp, varefter posttjänstemannen å debetsedeln utfärdar kvitto å vad sålunda erlagts.

Kvitto — — — gällande.

När uppbördstermin tilländagått, emottager postverket icke vidare skattepostanvisning å kronoutskylder, som under uppbördsterminen förfallit till betalning. Ej heller emottager postverket i vidare mån än ovan sägs skattepostanvisning å kronoutskylder till belopp, som icke motsvarar vad vid uppbördsterminen förfallit till betalning.

Mom. 2. Om — — — debiterats.

Försummar skattskyldig, som äger rätt att erlægga honom å kronodebetsedel påförda utskylder under två terminer, att i behörig ordning erlægga vad sålunda under första uppbördsterminen är till betalning förfallet, är jämväl vad eljest skolat gäldas först under andra uppbördsterminen till omedelbar betalning förfallet.

Det åligger landskontoret att särskilt för varje kommun eller kommundel inom de skilda landsfiskalsdistrikten i länet skyndsamt i två exemplar låta upprätta specifika förteckningar, benämnda restlängder, över till betalning förfallna men under uppbördsterminen icke guldna kronoutskylder. Ena exemplaret av dessa restlängder skall av landskontoret inom en månad efter uppbördstermins slut för resternas indrivning översändas till vederbörande landsfiskal.

§ 11.

Mom. 1. I stad förrättas den årliga allmänna uppbörden vid två allmänna uppbördsstämmor, som äga rum, den första viss dag eller vissa dagar under tiden från och med den 5 till och med den 20 november taxeringsåret, och den andra viss dag eller vissa dagar under tiden från och med den 1 till och med den 10 februari nästföljande år; dock må, om särskilda omständigheter för någon ort därtill föranleda samt Kungl. Maj:t på framställning av Konungens befallningshavande sådant medgiver, med erläggandet av de utskylder, som enligt nedan angivna stadganden förfalla vid första uppbördsstämman, anstå till andra uppbördsstämman.

Under förutsättning att vad den skattskyldige å kronodebetsedel påföres i statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, utjämningskatt och landstingsskatt uppgår till sammanlagt minst tio kronor, förfalla dessa utskylder med hälften av sina belopp vid vardera uppbördsstämman. Vad eljest den skattskyldige å kronodebetsedel påföres, förfaller till betalning vid första uppbördsstämman.

Är skattskyldig berättigad att erlægga honom å kronodebetsedel påförda utskylder vid två uppbördsstämmor, äger han vid första uppbördsstämman, med företeende av debetsedeln erlægga jämväl den del av kronoutskylderna, som förfaller till betalning först vid andra uppbördsstämman.

Mom. 2. Före den 15 september och så tidigt, som för utsättande å debetsedlarna av tider och ställen för den allmänna uppbördens förrättande anses erforderligt, skall magistraten till Konungens befallningshavande

inkomma med förslag angående nyssnämnda tider och ställen; åliggande det Konungens befallningshavande ej mindre att inom åtta dagar efter det sådant förslag inkommit lämna magistraten besked, huruvida förslaget godkänts eller i vilka avseenden det ändrats, än även att senast fjorton dagar före första allmänna uppbördsstämman låta genom allmän kungörelse på lämpligt sätt underrätta de skattskyldiga om tider och ställen för de allmänna uppbördsstämmorna och den ordning, som därvid kommer att iakttagas.

§ 12.

Mom. 3. Försummar skattskyldig, som äger rätt att betala honom å kronodebetsedel påförda skatter och avgifter vid två uppbördsstämmor, att i behörig ordning erlagga vad sålunda vid första uppbördsstämman är till betalning förfallet, är jämväl vad eljest skolat gäldas först vid andra uppbördsstämman till omedelbar betalning förfallet.

Det åligger uppbörds mannen att genast låta upprätta restlängd över till betalning förfallna men vid uppbördsstämman icke guldna kronoutskylder. Ett exemplar av restlängden skall senast en månad efter uppbördsstämmans slut av uppbörds mannen överlämnas till utmätningsmannen för indrivning av däri upptagna belopp.

§ 17.

Mom. 1. Skattskyldig, vilken underlåtit att inbetala sina kronoutskylder i föreskriven tid och ordning, åligger att vid indrivningen av resterande utskylder erlagga avgift, beräknad efter tre öre för varje full krona av resterande utskyldernas slutsumma, då densamma ej överstiger tjugufem kronor, dock ej mindre än tjugufem öre, och efter sex öre å varje full krona av berörda slutsumma, när denna överstiger tjugufem kronor.

Denna kungörelse träder i kraft den

Förslag

till

kungörelse om ändring i vissa delar av reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad den 1 april 1921 (nr 219) ävensom av de vid reglementet fogade formulär.

Härigenom förordnas, att § 4 mom. 1, § 6 mom. 1, § 10 mom. 1, § 11, § 13 mom. 1, § 16 mom. 1, samt §§ 19 och 24 reglementet för uppbördsverket i Stockholms stad den 1 april 1921 skola, § 4 mom. 1, § 6 mom. 1, § 11, § 16 mom. 1 samt §§ 19 och 24 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 4.

1. Så snart — — — kronodebetsdlar.

Inom tid — — — uppbördskommissarierna.

Har — — — posten.

Har Stockholms stads prövningsnämnd annorledes än i anledning av besvär höjt skattskyldigs taxering och har prövningsnämndens beslut i ärendet fattats senare än den 20 oktober, skall den ökning i kronoutskyldernas belopp, som den skattskyldige till följd av höjningen av taxeringen har att utgöra, förfalla till betalning först vid den i § 10 angivna andra kronouppbördsstämman. Har prövningsnämnden i den ordning och å tid, som nyss sagts, upphävt eller nedsatt skattskyldigs taxering, åligger den skattskyldige att erlægga vad å den i § 10 angivna första kronouppbördsstämman av utskylderna belöper enligt taxeringsnämndens beslut; och äger den skattskyldige i den ordning, som för restitution av utskylder är stadgad, återbekomma vad han för mycket erlagt.

§ 6.

1. Genom taxeringskommissariernas försorg — — — litt. B.

Uppbördsboken litt. A. — — — lösen. Denna uppbördsbok skall, vederbörligen summerad, å tid, som överståthållarämbetet bestämmer, avlämnas till ämbetets avdelning för uppbördsärenden och, försedd med överståthållarämbetets föreskrift om uppbördens verkställande, före början av första kronouppbördsstämman det år, taxeringen skett, av ämbetet överlämnas till uppbördskommissarierna.

Uppbördsboken litt. B — — — uppbördskommissarierna.

§ 10.

1. Å debetsedlar upptagna utskyldsbelopp skola inbetalas vid de uppbördsstämmor, till antalet fem, som av överståthållarämbetet för sådant ändamål utsättas och genom kungörelse tillkännagivas. Den årliga kronouppbörden försiggår vid två uppbördsstämmor, som skola vara avslutade, den första den 20 november taxeringsåret, och den andra den 10 februari nästföljande år.

Under förutsättning att vad skattskyldig å kronodebetsedel påföres i statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt utjämningskatt uppgår till sammanlagt minst tio kronor, förfalla dessa utskylder till betalning med hälften av sina belopp vid vardera kronouppbördsstämman. Vad eljest den skattskyldige å kronodebetsedel påföres, förfaller till betalning vid första kronouppbördsstämman.

Skattskyldig, vilkens taxering jämlikt 77 § 2 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 verkställes av den i 3 § 2 mom. samma förordning omförmälda, för riket gemensamma taxeringsnämnden, har att erlægga honom å kronodebetsedel påförda utskylder vid första uppbördsstämman.

Vid första kommunaluppbördsstämman erlägges fulla beloppet av allmän kommunalskatt till församlingarna eller av allmän kommunalskatt för gemensamt kommunalt ändamål, all påford skogsaccis, 20 procent av staden tillkommande allmän kommunalskatt och kommunal progressivskatt ävensom debetsedelslösen samt å andra och tredje kommunaluppbördsstämmorna återstoden av påford allmän kommunalskatt och kommunal progressivskatt till staden, hälften å varje.

Skattskyldig, som äger erlægga honom å kronodebetsedel påförda utskylder vid två uppbördsstämmor, må vid första uppbördsstämman gälda jämväl den del av kronoutskylderna, som förfaller till betalning först vid andra uppbördsstämman. Vidare må skattskyldig vid första eller andra kommunaluppbördsstämman erlægga de utskyldsbelopp, som först vid senare kommunaluppbördsstämma förfalla till betalning.

§ 11.

Försummar skattskyldig, som äger erlægga honom å kronodebetsedel påförda utskylder vid två uppbördsstämmor, att i behörig ordning erlægga vad sålunda vid första kronouppbördsstämman är till betalning förfallet, är jämväl vad eljest skolat gäldas först vid andra kronouppbördsstämman till omedelbar betalning förfallet.

Skattskyldig, som underlåtit att å tid och i den ordning, som föreskrivits, inbetala honom å kronodebetsedel påförda utskylder, skall, därest utskylderna ej, enligt vad känt är, böra föras till avskrivning eller avkortning, för indrivningen av resterande utskylder påföras ersättning för indrivningen, vilken ersättning beräknas efter tre öre å varje full krona

av resterande belopp av andra utskylder än kommunal progressivskatt för gemensamt kommunalt ändamål, då detta belopp ej överstiger tjugufem kronor, dock ej mindre än tjugufem öre, och efter sex öre å varje full krona av dylikt oguldet utskyldsbelopp, när detta överstiger tjugufem kronor. För uraktlåten betalning sålunda stadgad avgift tillfaller stadskassan; dock skall, därest utskylderna bliva annorstädes än i Stockholm uttagna, lända till efterrättelse vad i restindrivningsförrordningen därutinnan föreskrives. Rörande ersättning för indrivning av kommunal progressivskatt för gemensamt kommunalt ändamål, pensionsavgift och olycksfallsförsäkringsavgift gäller vad därom är särskilt stadgat.

Om — — — stadgat.

§ 13.

1. Sedan vid uppbördsstämman influtna belopp blivit avförda i därför avsedd kolumn i uppbördsboken, utföras i bokens restlängd specifika uppgifter å samtliga till betalning förfallna men vid uppbördsstämman icke guldna poster ävensom för uraktlåten betalning stadgad avgift, varefter beloppen summeras. Utdrag av restlängden, upptagande en var skattskyldigs debetnummer, namn, titel eller yrke, adress, anställning och summan av honom påförda belopp, skola särskilt för varje uppbördsmans distrikt eller del därav utskrivas och senast 14 dagar efter uppbördsstämmans slut för indrivning till honom överlämnas.

§ 16.

1. Restantieposter från kronouppbördsstämman skola av uppbördsmännen fullständigt redovisas före utgången av tredje månaden näst efter den, under vilken stämman hållits, antingen med kontanta medel (leverering) eller, där hinder mött för restantiernas uttagande, på sätt och i den ordning under mom. 3 sägs.

Från — — — början.

Resterande — — — 10 juli.

§ 19.

Senast fyra månader efter kronouppbördsstämmas avslutande skola uppbördskommissarierna upprätta och till överståthållarämbetets avdelning för uppbördsärenden avlämna förteckningar, upptagande för varje församling såväl sådana restskyldiga efter senaste kronouppbördsstämman, som avflyttat till uppgiven ort utom Stockholm, som ock sådana, vilkas vistelseort antecknats vara okänd. Dessa förteckningar överlämnas till mantalskommissarien, vilken har att förse dem med anteckningar om alla tillgängliga upplysningar om restskyldigs vistelseort samt att därefter snarast möjligt och senast fem månader efter uppbördsstämmas avslutande återställa dem till överståthållarämbetet, som omedelbart överlämnar dem

till uppbördskommissarierna för vidtagande av de åtgärder, vartill upplysningarna för varje särskild restskyldig föranleda.

Mot — — — uppbördskontor.

Då — — — avkortningslängd.

I övrigt — — — uppbördsman.

Därest — — — konsulatet.

§ 24.

Såväl — — — längderna.

För restantierna efter kronouppbördsstämma må i § 13 stycket 1 omförmäld specificerad restlängd tjäna såsom redovisningshandling.

Denna kungörelse träder i kraft den